

Organizace individuálního vzdělávání

Zákonný zástupce odpovídá za zajištění plnění podmínek ke vzdělávání, zejména podmínek materiálních, personálních a ochrany zdraví žáka v souladu s vydaným rozhodnutím o povolení individuálního vzdělávání.

Školní vzdělávací program a individuální vzdělávání

Vzdělávání v rámci individuálního vzdělávání se realizuje podle školního vzdělávacího programu školy, ve které je žák přijat k plnění povinné školní docházky. Je závazný pro žáky i jejich vzdělavatele. Vzdělavatelé mají možnost ve školním vzdělávacím programu (ŠVP) sledovat, z jakých znalostí z předchozích ročníků se vychází a jaký obsah výuky bude následovat v dalších ročnících. Rovněž je důležité sledovat postup rozvíjení klíčových kompetencí a průřezových témat.

Škola může vzdělavateli poskytnout přehled učiva probíraného v jednotlivých ročnících, případně roční vzdělávací plán vyučovacího předmětu. Vzdělavatel tak kromě získání informace o tom, co má naučit, bude také vědět, v jakém čase a v jakých krocích má učivo zvládnout.

Doporučení pro výuku předmětů výchovného zaměření

Je třeba si stanovit, co je hlavním cílem výchovných předmětů. K těmto vyučovacím předmětům většinou nejsou k dispozici učebnice. Vzhledem k charakteru předmětů se musí škola předem dohodnout se vzdělavatelem na tom, jak budou prokazovány výsledky práce, znalosti a dovednosti žáka. Velkou roli zde hraje prezentační a dokumentační portfolio žáka.

Portfolio žáka

Žákovské portfolio je uspořádaný a komentovaný soubor vybraných materiálů, vznikajících během učení žáků. Portfolio není cílem učení žáků, ale prostředkem k němu. Důležité jsou proto činnosti, kterým se žáci v průběhu práce s portfoliem věnují, tj. především sbírání, třídění, průběžné reflektování a sebehodnocení, sdílení, prezentování a obhajování. I když je potřeba sjednotit se na základním smyslu a obsahu žákovského portfolia, žákům je zároveň ponechán prostor pro projevení osobnosti, originality, tvořivosti a samostatnosti.

Žákovi slouží portfolio k efektivnímu učení, k uvědomování si procesu učení, ke sledování vlastního úsilí a pokroku v učení, ke spolupodílení se na plánování dalšího učení a rozvoje osobnosti. Žákovské portfolio umožňuje dokumentovat a integrovat dosavadní vědomosti a dovednosti a jejich rozvoj. Výběrem a obhajobou svých nejúspěšnějších prací žákovi umožňuje spolupodílet se na hodnocení. Při práci s portfoliem může každý žák zažívat úspěch. Žákovské portfolio se stává funkčním nástrojem rozvoje a prokazování celé škály klíčových

a oborových kompetencí. Zvláště umožňuje rozvíjet kompetence k sebereflexi a sebehodnocení.

Učiteli, resp. vzdělavateli, slouží žákovské portfolio k realizaci výuky, ve které se žák sám, se svými vrstevníky i s učitelem (vzdělavatelem) učí rozumět procesům svého učení i sám sobě a toto porozumění využívat k plánování dalších úkolů a strategií vlastního rozvoje, k přejímání spoluzodpovědnosti za své učení a rozvoj. Učiteli umožňuje vidět žákově učení jako dlouhodobý proces, který je ovlivněn řadou faktorů, brát a vidět žáka jako osobnost v celé jeho komplexnosti. Práce s portfoliem umožňuje individualizovat a diferencovat učení žáků podle jejich možností, potřeb a zájmů. Portfolio je pro učitele zdrojem informací o žákově učení a jeho pokrocích a slouží k efektivnímu hodnocení. Žákovské portfolio slouží také rodičům především jako zdroj informací o pokrocích učení dítěte a příležitost ke vzájemnému sdílení jeho zážitků a úspěchů.

V základní škole je důležité rozlišit **portfolio dokumentační**, se kterým žáci pracují průběžně během celého školního roku, a **portfolio prezentační** (závěrečné, výběrové), které tvoří z pracovního portfolio na závěr určité etapy učení (v rámci individuálního vzdělávání na konci každého pololetí školního roku). Většinou každý žák tvoří jedno své portfolio zahrnující práce ze všech vzdělávacích oblastí a podporující komplexnost učení a rozvoje klíčových kompetencí. Portfolio individuálně vzdělávaného žáka může být dokumentační i prezentační. Škola může stanovit „povinný“ obsah zejména dokumentační části portfolio a ponechat na žákovi a vzdělavateli, čím se budou chtít dále prezentovat. Portfolio je vlastnictvím žáka.

Tělesná výchova

Při výuce tělesné výchovy i zde platí ŠVP a je třeba respektovat rozmanitost pohybových aktivit. Pokud vzdělavatel zvolí v rámci individuálního vzdělávání výuku tělesné výchovy např. formou sportovního kroužku nebo účasti ve sportovním klubu a jestliže vybrané druhy pohybových aktivit (sportů) některou složku vymezenou v ŠVP neobsahují, musí ji zajistit vzdělavatel (např. sportovní hry, gymnastika, atletika, úpolové sporty).

Doporučení pro výuku cizích jazyků

Pro výuku cizích jazyků škola se vzdělavatelem (zákonným zástupcem) ještě před zařazením do individuálního vzdělávání projedná, jak bude tato část vzdělávání zajištěna. Je nutné počítat s tím, že na druhém stupni jsou již od určitého ročníku (dle ŠVP) požadovány dva cizí jazyky.

Zákonní zástupci tuto výuku mohou řešit prostřednictvím vzdělavatele nebo jazykových kurzů, kam žáka přihlásí, ale je zapotřebí, aby si vzdělavatel předem ověřil, jaký je obsah kurzu a zda je tento obsah v souladu s požadavky ŠVP. Při hodnocení žáka se nelze odvolávat na to, že se dané učivo žák v kurzu neučil.

Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami

Na základě zprávy a doporučení školského poradenského zařízení škola upraví individuálně vzdělávanému žákovi podmínky vzdělávání formou individuálního vzdělávacího plánu (IVP) – lze stanovit odlišný obsah a rozsah učiva, lze nastavit jiné podmínky hodnocení žáka apod. Jsou-li odbornými posudky školského poradenského zařízení doporučeny některé specifické metody nebo formy vzdělávání, je důležité je zahrnout do individuálního vzdělávání. Za jejich respektování odpovídá zákonný zástupce. Pokud učitel nezná doporučené specifické metody práce s žákem se speciálními vzdělávacími potřebami (SVP), je žádoucí, aby se obrátil na školu, která s ním v této oblasti bude spolupracovat, např. metodickým vedením apod.

Rozsah výuky

Vzdělavatel volí čas věnovaný jednotlivým předmětům zejména podle schopností žáka zvládat učivo a podle volby forem činnosti (např. přírodovědná vycházka, návštěva muzea).

V praxi se velice osvědčilo, když výuka v rámci individuálního vzdělávání probíhá podle pevného, předem stanoveného denního a týdenního režimu, tedy ve vymezené době (od – do) a rozložení vyučovacích předmětů do celého týdne, aby bylo zajištěno probírání všech částí učiva a něco nebylo opomenuto apod.

Výuka v rámci individuálního vzdělávání by obecně měla být časově velmi efektivní. Důležité je věnovat se opakování a procvičování učiva, ale také individuálním zájmům a nadání žáka třeba prostřednictvím účasti v zájmových kroužcích, klubech apod.

Další informace a ustanovení

Žák má podle § 122 odst. 2 školského zákona nárok na školní stravování pouze po dobu svého pobytu ve škole. Individuálně vzdělávaný žák proto nemá nárok na školní stravování při vzdělávání mimo školu, pouze ve dnech pobytu ve škole při přezkoušení.

V souladu s § 9 vyhlášky č. 74/2005 Sb., o zájmovém vzdělávání, může být účastníkem činnosti školní družiny nebo školního klubu žák základní školy, tedy i žák individuálně vzdělávaný. Na zájmové vzdělávání ve školní družině nebo školním klubu však obecně není právní nárok. Pokud je individuálně vzdělávaný žák účastníkem zájmového vzdělávání, podle § 122 odst. 2 školského zákona nemá nárok na školní stravování.

Povinnosti podle § 22 odst. 3 školského zákona týkající se povinností žáků, studentů a zákonných zástupců dětí a nezletilých žáků se vztahují také na zákonného zástupce individuálně vzdělávaného žáka, s výjimkami vyplývajícími z povahy individuálního vzdělávání.